CHEMAREA MĂRII

de VIRGIL LUDU

Chemarea mării este tot atît de nestăpînită ca aceea a munților. Fie că ești simplu muritor, așa ca într-o povestire de Hemingway, poet romantic ca Byron sau Shelley (care a și pierit cu iachtul într-o furtună), rege grec autoexilat, fost campion olimpic sau prim ministru englez cîștigător în întrecere de iachting în apele Australiei — marea te supune, te farmecă, te răsplătește.

5 700 km! De data aceasta nu pentru echipaje automobilistice sau pentru vreo tentativă atletică de rezistență în genul lui Bruce Tulloch, alergătorul care a parcurs America de la un țărm de ocean la altul. Ci pentru ambarcațiile cu pînze, pentru acele veliere care l-au robit pătimaș cîndva pe Radu Tudoran și a căror poezie străbate multe din romanele sale.

Los Angeles — Tahiti! Pacific. 5 700 km. O cursă tradițională — s-ar fi putut altfel — în care recordul este de 17 zile, 57 minute și 55 secunde și aparține iachtului Ticonderoga. Această întrecere nu mai este a solitarilor, patrusprezece echipaje participînd cu emoție pentru o victorie mai mult simbolică.

Cu „Gipsy Moth", Francis Chicester — navigatorul solitar și tînăr la peste 60 de ani — face ocolul lumii. Vis pe care scriitorul Jack London, marinar și căutător de aur în tinerețe, nu și-l poate împlini, iachtul său „The Snark" cu care pornise la drum lung, nemaipărăsind portul din Australia în care ancorase după doi ani de pasionantă călătorie.

Mai norocos, dar numai după două expediții nereușite, Thor Heyerdahl parcurge pînă la capăt cu pluta sa de papirus RA II peste 5 000 km în Atlantic, ca să demonstreze ipoteza științifică a originii popoarelor din America de Sud.

În întîmpinarea mărilor, Referendaru și Carniol — vechi drumeți de ape — după aventuroase tentative cu bărci pneumatice pe ape românești, visează ape mai îndepărtate, un jurnal de bord publicat și un film premiat pentru imagini trăznite.

Recent, un italian cu o mare pasiune de înot, dar poate și dornic de celebritate — Fulvio Bergamini — a parcurs în 33 de ore și 27 minute cei 120 km dintre Triest și Veneția, — record mondial de rezistență și distanță — consumînd și o cantitate record de glucoză, ceai, suc de roșii și ouă...

Lumea apelor este o lume fermecată, care a ispitit de milenii omenirea. Apele l-au vrăjit pe Pierre Loti, Claude Debussy, Paul Gauguin. De la bărcuța copilului cu pantaloni scurți la concursul de navomodele teleghidate și traulerul din mările îndepărtate ale Sudului, marea te cheamă stăruitor, obsedant.

Canotajul nu este decît un preludiu la marea aventură. Iola, primul acord major, iar iachtingul, marea simfonie.

Drumeția pe ape și înotul sînt ispite ale omului modern. Ele înseamnă deprinderi de viață și relaxare, echilibru în frămîntata noastră planetă, căci, să nu uităm, 2/3 din întreg globul este apă...

„În ospiciul din Denver a fost internat celebrul campion al lumii de box la categoria grea, Joe Louis"

NEW YORK TIMES

PACIENTUL DIN SALONUL 46...

Din casă ies trei bărbați. Doi sanitari. Între ei, fostul campion mondial de box Joe Louis. Are în mînă aceeași valiză cu care mergea, pe vremuri, spre sălile de box. Acum, este dus în altă parte...

A fost supranumit „BOMBARDIERUL NEGRU", dar — în realitate — îl cheamă Joseph Louis Barrow și s-a născut în Alabama, la 13 mai 1914.

O lume întreagă l-a cunoscut însă sub numele de Joe Louis.

L-au cunoscut generații de-a rîndul — unele din meciuri, altele din amintiri, altele din legende — pe omul acela cu 71 de întîlniri și 68 de victorii, pe boxerul care timp de 12 ani n-a coborît niciodată înfrînt treptele ringului.

Nu de mult, ne-a ajuns din urmă o veste tristă: **Joe Louis, pugilistul cu lovitură înspăimîntătoare și picioare de oțel, omul cu torsul datorat parcă lui Michelangelo, ajutat de o viteză de reacție uluitoare, scăpată de sub povara tabelelor celor mai riguroase, Joe Louis se află internat într-un ospiciu...**

Este vorba de una și aceeași persoană cu cea care primise — se zice — la cabine aproape un milion de fire de garoafe, și cîștigase din box mai bine de 4 milioane de dolari!

★

Izbînda sa — a unui tînăr de numai 22 de ani — asupra lui Sharkey, prin k.o., a constituit una din marile senzații ale pugilismului deceniului al patrulea. S-a vorbit mult și contradictoriu, a curs destulă cerneală, cel mai adesea violent-neagră, pe marginea unor bănuite „culise" menite să-l lanseze pe tînărul din Alabama la altitudinea „aristocrației" boxului american.

Joe Louis a tăcut atunci, nedezmințind nimic.

Pentru el au vorbit pumnii, și în iunie 1937, trimițîndu-l pe Braddock în lumea viselor, Joe „cel negru" a cucerit titlul de campion mondial, prima piatră prețioasă dintr-o coroană strălucitoare cu 26 de nestemate.

...Numai în 1941, Louis și-a apărat de șapte ori laurii, încununîndu-se de glorie, umplîndu-se de bani, primind numai la un meci — cel cu Billy Conn — incredibila sumă de 625 000 de dolari!

Dar anii trec...

În 1949, neînvins, renunță la titlul mondial și International Boxing Club se obligă să-i plătească — pînă la sfîrșitul vieții — suma de 20 000 de dolari anual.

Se părea că bătrînețea marelui boxer va fi liniștită, dar I.B.C. nu vrea să arunce banii și — după o campanie de presă derutantă — care îl încîntă și-l sperie deopotrivă — Joe Louis revine în ring.

Îmbătrînit, subminat de primele obligații pecuniare neachitate, aflat într-o continuă ceartă cu cea de-a doua soție „bombardierul negru" este nevoit să reapară în arenă, la 37 de ani, fiind — la 26 octombrie 1951 — umilit și prăbușit sub pumnii lui Rocky Marciano.

O întristată și plină Madison Square Garden privește, cu lacrimi în ochi, declinul negrului din Alabama, al celui care fusese cea mai mare glorie din istoria zbuciumată a boxului american.

ȘI ȘICANELE ABIA ÎNCEP: **fiscul oprește toți banii încasați de la meciul cu Marciano, I.B.C. se socotește eliberat de orice obligații, furnizorii** — altădată atît de amabili — **năpădesc, solicitînd achitarea unor note ce păreau de mult uitate...** LA SFÎRȘITUL ANULUI 1956, DATORIA LUI JOE LOUIS FAȚĂ DE FISCUL AMERICAN SE RIDICA LA FANTASTICA SUMĂ DE 1 125 169 DOLARI, **la care se adaugă — zilnic — 278 de dolari penalizare.**

Fără bani, hăituit de toată lumea, împrietenit cu alcoolul, fostul rege al careului magic cade tot mai des pradă depresiunilor nervoase, și în ciuda tuturor împotrivirilor — **„sînt doar trist. În rest, totul e normal"** — ultima soție, **avocata Martha Jefferson, se vede silită să-l interneze într-un ospiciu.**

În momentele de luciditate, Joe Louis protestează cu amărăciune — „familia a vrut să scape de mine, asta este cauza pentru care mă aflu aici" — dar **pentru toată lumea este evident faptul că s-a încheiat definitiv tulburătoarea carieră a „bombardierului negru".**

Marele Joe Louis a devenit, simplu, Joe Louis din salonul 46...

OV. I.

P.S. O știre apărută recent ne anunță, de dincolo de Ocean, însănătoșirea fostului campion, care va părăsi în curînd spitalul. Să sperăm că pentru totdeauna...

Campionatul bucătăreselor

SECUNDE ȘI... CLĂTITE!

Campionatul de sprint al bucătăreselor a ajuns la a 8-a ediție! În fiecare an, bucătăresele din Anglia și Australia se întrec pe distanța de 100 de yarzi, concurentele ducînd o... tigaie plină cu clătite; pentru fiecare clătită căzută în timpul cursei se adaugă secunde de penalizare. În acest an, învingătoare a ieșit australianca Lynn Kadlie cu un rezultat de 14,4 secunde. La întrebarea ziariștilor — **„de unde asemenea aptitudini?"**, Lynn a răspuns cu seriozitate: **„mă ajută foarte mult profesia. Într-o zi de muncă trebuie să alergi nu glumă în jurul plitei!"**

„UN SOLDAT ROMÂN REEDITEAZĂ VICTORIA ANTICULUI SOLDAT DE LA MARATHON"

PRIMA VICTORIE ROMÂNEASCĂ LA MAREA ÎNTRECERE BALCANICĂ

Istoria Jocurilor Balcanice — care numără nu mai puțin de patru decenii — este bogată în evenimente. Și, odată, cînd se va scrie hronicul acestei competiții, desigur că autorii ei vor avea de povestit multe lucruri interesante.

Cum ar putea fi uitată, de pildă, ziua cînd România organiza pentru prima oară Jocurile Balcanice (1937) și cînd pe stadionul A.N.E.F. (astăzi Republicii) erau prezenți peste 20 000 de spectatori electrizați de cele șase victorii românești?

Din noianul marilor rezultate, asupra unuia stăruim astăzi, cînd România a organizat din nou marea întrecere balcanică. Este vorba de victoria lui Nicolae Ilie, la prima ediție a Jocurilor Balcanice de la Atena din 1930.

Am ales-o pe aceasta, pentru că a fost prima victorie obținută de un atlet român la această întrecere și pentru că ea a fost realizată în cea mai clasică probă atletică: maratonul.

O victorie de mare răsunet!

Ilie Nicolae, după ce concurase cu două zile înainte la 10000 metri, unde reușise să se claseze al patrulea, în urma lui Manea, a luat startul la maraton. Plecarea s-a dat din satul acela devenit celebru, și Ilie, de la început, s-a plasat în plutonul fruntaș. La 20 km este în frunte alături de concurentul grec, de care reușește după puțin timp să se desprindă. Și nu va mai fi ajuns!

Regretatul *Lazăr Bodea* — cîștigător la această ediție, a aruncării ciocanului, l-a urmărit și încurajat pe parcurs, contribuind într-o largă măsură la victoria alergătorului român.

Sosirea pe stadion — un adevărat triumf

Pe întreg traseul o lume imensă era înșirată pe marginea drumului, iar la intrarea în oraș concurenții și oficialii cu greu și-au putut face loc. *Intrarea pe stadionul olimpic din centrul Atenei a dezlănțuit pur și simplu tribunele (60 000 de spectatori), iar noi românii, copleșiți de emoție și de bucurie, ne îmbrățișam.*

Victoria lui Ilie Nicolae în paginile ziarelor din Atena!

A doua zi, întreaga presă sublinia pe primele pagini victoria atletului nostru cu titluri din cele mai senzaționale. Astfel, se putea citi: *„Soldatul Nicolae Ilie (concurentul român își făcea stagiul militar) reeditează isprava anticului soldat de la Marathon"*, sau un alt titlu: *„Românul din Carpați, coborît la poalele Pindului, cucerește Marathonul".*

Strălucita victorie a lui Nicolae Ilie, a fost urmată, după cîțiva ani, de cea a lui Ludovic Gal, tot la maraton, și de alte victorii, din ce în ce mai multe, din ce în ce mai frumoase.

prof. CAMIL MORȚUN

Din culisele fotbalului internațional...

● În goană după... un cal de curse ● O primă de „fidelitate" de 50 milioane lire ● Pelé se gîndește la un nou record? ● Uțu va avea conducător onorific pe Merckx ● O jignire de 3 400 000 cruzeiros ● Didi supus unui interogatoriu de 5 ore strict secret

Nu, cel din fotografie nu este de loc un candidat eventual la zboruri spațiale. „Pacientul" se numește Colin Bell — internațional englez, a jucat și în Mexic — și se supune unor teste, la Universitatea din Salford, care studiază reacțiile fotbaliștilor supuși unor eforturi de foarte mare intensitate).

● **Un original turneu se desfășoară, zilele acestea, în Berlinul Occidental. Turneul reunește toate echipele amatoare din acest oraș. Premiul: un cal de curse cu întreținere și antrenament gratuit timp de un an (preț: aproximativ 12 000 F. francezi). Numele calului: El Torrid. Dacă va cîștiga curse, tot beneficiul va intra în casa de bani a echipei învingătoare a turneului.**

● „Come-back" în Chile? Fernando Riera a primit din partea federației chiliene propuneri pentru a prepara, din nou, selecționata națională. După frumoasa figură din campionatul mondial, ediția sa din 1962, cînd echipa chiliană a cucerit medaliile de bronz, va reuși Riera să califice Chile pentru viitoarea ediție a campionatului mondial?

● *Fiecare jucător brazilian din echipa campioană a lumii a primit, de la o mare firmă electromenajeră braziliană, mai multe cadouri: un televizor, un refrigerator, un pick-up stereo și un radio tranzistor.*

● **De Sisti, internaționalul de la Fiorentina, a cerut clubului său 50 milioane de lire, ca primă de fidelitate. Fiorentina l-a amenințat cu lăsarea pe tușă.**

● Între 14—16 august va avea loc la Malaga turneul de fotbal Costa Del Sol. În prima zi sînt programate meciurile: **Vasas—Real Madrid și Dinamo Zagreb—Malaga.**

● **Jair, mulatrul brazilian de la Inter, vrea să se întoarcă în Brazilia. Motivul: în echipa milaneză, pe postul de extremă dreaptă, a fost preferat un tînăr transferat de la Palermo, Pelizzaro.**

● „Regele" Pelé continuă sezonul, „cu toate pînzele sus". În ultimul meci de campionat, el a înscris toate cele 5 goluri cu care echipa sa, F.C. Santos, a învins pe Guarani. Se gîndește, oare, perla neagră la un nou record?

● Echipa belgiană **Racing White** (locul 7 în campionatul trecut), în rîndurile căreia vor activa, începînd cu noul sezon și ultimele sale achiziții — **Bergholtz**, internaționalul olandez, **Bjerre**, internaționalul danez și portarul român **Uțu** — numără în rîndul conducătorilor săi onorifici și pe celebrul Merckx!

● *F.C. Sao Paulo, clubul lui Gerson, i-a jignit crunt pe conducătorii lui Botafogo, oferindu-le 3 400 000 de cruzeiros pentru achiziționarea lui Roberto și Jairzinho. „Paulistii", se pare, ar vrea să reconstituie naționala „tricampeao". Ceea ce nu poate mira pe nimeni!*

● Reims, recent repromovată în prima ligă franceză, a hotărît să-și întărească efectivul, în vederea unei cît mai bune comportări viitoare. Noile sale achiziții vizează, în special fotbalul iugoslav (mare „exportator" fotbalistic, deoarece, după **Dakic** și internaționalul Galic (fost la Standard Liege), este posibilă venirea la echipa din orașul cu cea mai renumită șampanie și a lui **Osim** (Sarajevo)!

● **Didi a răspuns, timp de 5 ore, întrebărilor puse de membrii unei comisii de anchetă numită de guvernul statului Peru. Asupra campionatului mondial, bineînțeles. Nici un cuvînt nu a „transpirat".**

● Selecționata de juniori a Argentinei va susține nu mai puțin decît... 10 întîlniri în străinătate, în această lună: Peru, Guatemala, Mexic, Paraguay etc...!

● Anunț într-un ziar francez de specialitate: **„Urgent club din C.F.A.** (campionatul amator francez) **caută atacant ex-profesionist".** Simplu și eficace... **(d. gr.).**

CRONICA SFERTURILOR DE VEAC

...CÎND BUNICII FĂCEAU SPORT!

august

1870 „DAREA LA SEMN GENERALĂ" (n.n.: am spune astăzi, un campionat național de tir, început cu întrecerile pe comune și încheiat cu o finală pe țară). Abia a început a prinde frumoasa instituțiune a darei la semn — instituțiune care face așa de mari servicii (...) și iată că și pre această instituțiune cercăm a o nimici sau paraliza. După ce guvernul actual a crezut bine a lăsa pre comune în voia lor să facă sau nu darea la semn, apoi acum, sub pretext că n-au tras toate comunele, aflăm că nu va face dare la semn generală la București nici pentru județele care au tras! Noi încă, deși ni se spune că hotărîrea e definitivă, tot nu putem crede în ea! Cu înlesnirile de transport prin căile ferate ce sînt în mare parte gata, darea la semn generală care d'altminterlea abia costă 5—8 000 lei, nu poate fi refuzată țării!

Și apoi, ori avem o lege, ori nu!

Dacă aplicarea ei este la arbitrul guvernanților, să știe țara ca să vadă în ce mod își poate asigura mersul neîmpiedicat al instituțiunilor sale!"

(„Informațiunile bucureștene" din 28 august 1870)

1895 „SERBĂRILE SOCIETĂȚII PRESEI ÎN GRĂDINA CIȘMIGIU (...) duminică 13 și marți 15 august 1895 (...) printre toate celelalte amuzamente s-au aranjat cîteva curse de velocipede în mod excepțional. Pentru primele 2 curse se percepe o taxă de înscriere de 5 lei, iar valoarea premiilor atribuite va fi — în ordinea primelor 3 locuri ale clasamentului: 50 lei, 25 lei și respectiv 10 lei; la cursa a treia, taxa de înscriere este de 10 lei iar valoarea premiilor, dublă! La ultima cursă, a patra, nu se va plăti nici o taxă și se vor atribui premii constînd din obiecte de artă. Vor fi și locuri pentru privitori, pe preț de 2 lei".

(„Universul" din 11/23 august 1895)

Un velociped de acum trei sferturi de veac!

1920 ÎNCEPUTURILE UNUI MARE ATLET. — La... „Olimpiada" din Turnu Severin au participat și reprezentanții clubului „Ercule" din Caransebeș. Cele mai bune performanțe le-a obținut tînărul **Pompi Stoichițescu: premiul I „la fugă 100 m în 12 secunde și la salt în lungime 5,68 m"** și premiul **II „la salt în înălțime" cu 1,50 m.** Tînărul reprezentant al clubului „Ercule" avea să devină cîțiva ani mai tîrziu multiplu recordman și campion național!

(Din nr. 10—11 din august-septembrie 1920 al revistei „Viața sportivă")

1945 „REPREZENTATIVA CAPITALEI a suferit o uluitoare înfrîngere din partea selecționatei Tg. Mureș. Scorul: 8—1 (3—0)... Iordache a marcat golul de onoare pentru fotbaliștii bucureșteni".

(n.n. O știre din „Sportul popular" din 7 august 1945 care va da poate... curaj fotbaliștilor din orașul de pe Mureș, pentru o cît mai rapidă reeditare!...)

Documentar de Dorin STEFLEA

SECTORUL DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE ȘTIINȚIFICĂ AL C. N. E. F. S.

UN TERITORIU PUȚIN EXPLORAT

Pentru unii „antenă colectivă", pentru alții „terra incognita" — sectorul de documentare și informare științifică al Consiliul Național pentru Educație Fizică și sport își trăiește existența diurnă, aparent departe și în umbra federațiilor și sectoarelor de specialitate dar, în fond, contribuind la popularizarea și pătrunderea noutăților din sportul și educația fizică mondială.

Mijloacele folosite în special, după cum ne-a spus tov. L. Ropot, sînt publicațiile documentare periodice. O enumerare a acestora, fiecare cu seria sa anuală, ar epuiza, poate, întregul spațiu al paginii de față, așa încît ne permitem să amintim doar lunarul **„Sport peste hotare"**, vizînd probleme generale ale educației fizice, medicinii sportive, sportului de masă, antrenamentului sportiv, **„Buletinul informativ"**, dedicat problemelor olimpice, **„Educația fizică în școală"** care apare alternativ cu **„Sportul la copii și juniori"**, ce se adresează cu precădere cadrelor didactice și metodiștilor.

Interferența sport-știință-tehnică văzută prin unghiul amplu al necesităților practicii și al fluxului informațional, se reflectă și într-o serie de publicații aperiodice, cu teme ca de pildă „Calitățile fizice", „Cibernetica și sportul", „Psihologia sportului", „Alimentația sportivului", „Sportul și altitudinea" (a cărei apariție a premers Olimpiada din Mexic), **„Atletismul ieri, azi, mîine", „Orientări și tendințe în fotbal"** (care a văzut lumina tiparului înaintea recentului C.M.).

Că efortul de tipărire a unor asemenea lucrări nu este de loc neglijabil, stau mărturie bibliografiile publicațiilor românești de cultură fizică, editate anual în limbile română și franceză, lucrare unică în domeniul respectiv și, după cum ne-a relatat prof. **ANTOANETA TROTESCU, mult solicitată în străinătate, prin intermediul Centrului internațional de documentare sportivă de pe lîngă UNESCO.**

În afara culegerilor de traduceri, expediate organelor teritoriale ale C.N.E.F.S., cabinetelor lor metodice, federațiilor, specialiștilor și cadrelor didactice, BIBLIOTECA SECTORULUI POSEDĂ APROAPE 150 DE TITLURI DE ZIARE ȘI REVISTE, APROXIMATIV 5 000 DE VOLUME ÎN LIMBILE ROMÂNĂ, ENGLEZĂ, FRANCEZĂ, RUSĂ, GERMANĂ, CEHĂ, POLONEZĂ, MAGHIARĂ etc.

Cine sînt cititorii? După cum ne-a relatat tov. Ludmila Catană, **aceștia se recrutează dintre activiștii federațiilor, antrenori și studenți ce-și pregătesc diferite examene (chiar și de la Institutele de Arhitectură și Construcții...)** Mulți? Din păcate, nu! **Ciudat și simptomatic mi s-a părut faptul că printre fișele de cititori ale ultimelor două luni n-a putut fi găsit vreun lucrător al Centrului de cercetări științifice și documentare al C.N.E.F.S.** De aceea, credem că nu greșim afirmînd că vastul material aflat aici, la sectorul de informare și documentare, constituie, încă, un teritoriu ce n-a fost prospectat cu pasiune de cei ce ar trebui, prin definiție, să o aibă...

Paul SLAVESCU

---

răspunde Jon Poştaşu

MARIANA VARGA, BUCUREȘTI. „Deși n-am decît 13 ani, sînt o mare pasionată a fotbalului. Acest sport este a treia mea pasiune, după matematică și literatură (n.n. Este bine să păstrați această ordine, măcar pînă terminați școala!). **Vreau să corespondez cu unul dintre următorii jucători rapidiști: Lupescu, Dan, Neagu, Dumitru, sau căpitanul echipei, Greavu".** Oricăruia dintre ei, îi puteți scrie pe adresa clubului: București, șos. Giulești, 18, sectorul 8. Mă îndoiesc însă că au timp de corespondență, mai ales în această perioadă.

MARTIN PORUMBESCU, BRAȘOV. În suprafața de pedeapsă, legea avantajului se aplică numai dacă jucătorul faultat se află, totuși, în situație clară și SIGURĂ de a marca. Altfel, nu poate exista un avantaj mai mare decît lovitura de la 11 metri.

CORNELIU TATU, CAMPENI. „Vreau să-mi spuneți dacă în finalul partidei de șah, în care un jucător are pe tabla de șah numai regele, iar celălalt dispune în plus de un cal și nebun sau de doi cai, cel de al doilea poate cîștiga prin mat. (Bineînțeles, în ipoteza că și adversarul său joacă foarte precis). Apelez la dv. pentru că chiar zilele trecute am asistat la două partide de șah de acest fel, în care nu s-a putut ajunge la mat". Iată cum se prezintă lucrurile: 1. Cu un cal și un nebun îți poți face mat partenerul, firește cu condiția să cunoști temeinic acest joc. 2. Cu doi cai, nu-ți poți face mat adversarul, chiar dacă ți-ai consuma pentru aceasta întregul concediu de odihnă! Vă felicit, oricum, că ați reușit un „mat" cu doi nebuni. Este un lucru dificil pentru un jucător fără prea mare experiență.

MARIA PANAIT, COMUNA PISCU. 1) Răspunsul meu o să vă decepționeze oarecum: „Gigi Tătaru", de la Steaua, nu este gălățean de-al dv. El s-a născut la 5 mai 1948, la Turnu Severin. 2) Octavian Dincuță (Petrolul) a împlinit la 28 iulie 23 de ani. Este bucureștean de origine, debutul său în fotbal avînd loc sub culorile echipei Combinatului poligrafic București.

NICOLAE CRIVEANU, MOTRU. Am mai răspuns la această întrebare: meciul România — Cehoslovacia, din cadrul C.M. din Mexic n-a fost transmis „în direct", ci la două ore după terminarea lui. Sper că nu mi se va pune, săptămîna viitoare, aceeași întrebare.

COSTEL MOTOV, SIBIU. Aveți dreptate: „CUPA MONDIALĂ" la handbal este transmisibilă. Să sperăm însă că băieții noștri o vor face NE... TRANSMISIBILĂ!

UN GRUP DE ROMÂNI CARE LUCREAZĂ ÎN ALGERIA. 1) Prima ediție a diviziei naționale A la fotbal: 1932—1933. Cele 14 echipe au fost împărțite în două serii a cîte 7 echipe. Cîștigătoare ale seriilor respective, Ripensia și Universitatea Cluj s-au întîlnit pentru desemnarea echipei campioane. Aceasta avea să fie Ripensia (5—3 și 0—0). 2) Campionul golgeterilor noștri este Bonihady, fostul centru înaintaș al U.T.A.-ei, în urmă cu ani. În ediția 1947—48, el a reușit să înscrie 49 din cele 129 (!!) de goluri realizate de echipa sa. Pe locul al doilea, Bazil Marian, actualul antrenor al lui F. C. Argeș, cu 32 de goluri.

DRAGOȘ MIHĂILESCU, BRĂILA. 1) Dorința dv. se întîlnește cu intenția noastră de a consacra în această pagină un colț pentru „Cuvinte încrucișate". Sînteți problemist sau simplu dezlegător? 2) De la K. D. la K.O. este, de multe ori, un pas, pe ring și mai ales în... tipografie. Precizăm, deci, că ambele meciuri pe care Gene Tunney le-a susținut cu Jack Dempsey s-au încheiat cu victoria la puncte a celui dintîi. Ambii boxeri au fost K.D., dar nici unul din ei... K.O.

Ilustrații: N. CLAUDIU